

Universitätsbibliothek Paderborn

**B. Alberti Doctoris Magni ex Ordine Prædicatorum
Episcopi Ratisponensis De Adhærendo Deo Libellvs**

**Johannes <de Castello>
Albertus <Magnus>**

Antverpiae, 1621

Cap. XXV. Quòd beatus Paulus in visione apparuit Alberto, atque ipsum animauit ad continuandum Librum de Ecclesiastica hierarchia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44148

ma apparitione ipsum inuisere? Tam magnifica enim ipsius Doctoris de Virgine benedictissima scripta existunt, ut hæc sola ipsum beatissimum declarent: sicut nuper contigit, dum quidam Sacerdos deuotus hunc Librum de Laudibus beatæ Virginis perlegeret, ignorans tamen ipsum editum ab Alberto, ecce sola lectione de qualitate Auctoris edocitus est. vnde prorupit in hanc vocem: Verè, inquit, non aliud sentiri potest, quin Auctor istius Libri regni cælestis sit ciuis.

CAP V T XXV.

*Quòd beatus Paulus in visione appa-
ruit Alberto, atque ipsum anima-
uit ad continuandum Librum de
Ecclesiastica hierarchia.*

CVM igitur sic totus Virginis insiste-
ret laudibus, & Dei seruitio se
mancipasser, quotidie tamen in anterio-
ra se extendens, ad cælestia cognoscen-
da pariter & amanda animum modis
quibus poterat dedit. Scripturæ igitur
sacré qua intellectus illuminatur, affe-
ctusque

Atusque in amore Dei acceditur, iugiter, quemadmodum de beato viro legitur, erat intentus; & licet corpore solo in hac peregrinatione esset positus, cogitatione tamen & auditate in illa æterna patria est conuersatus: & ideo congruum erat ut à ciuibus cæli visitaretur in terris; quod subsequens probat visione. Quidam enim Frater vita & scientia clarus, inuenit de manu Domini Alberti notulam hæc verba continentem:

Tutis auribus loquor. Cùm expositionem Libri beati Dionysij de Cælesti hierarchia laboribus multis perfecisset, & aggressus expositionem de Ecclesiastica hierarchia, primum Capitulum quod de Baptismatis Sacramento tractat, cum immensis laboribus transisset; ad expositionem secundi Capituli manum mittens, fateor, deficiens desperavi: & ecce post Matutinas somnium tale vidi: In quadam enim Ecclesia me inueni, in qua beatus Paulus Missam celebrabat. Vnde plurimum consolatus, sperabam per ipsum de intellectu Librorum beati Dionysij erudiri: & cùm diceret Agnus Dei, per ostium Ecclesie magnus populus ingressus est; quos Apostolus placide resalutando requisuit quid peterent.

I 4

Qui

*Qui dixerunt: Ecce dæmoniacum tibi ad-
duximus, supplicantes ut expulso dæmo-
nio digneris hunc curare. Qui placidè se
promisit hoc facturum: & dæmone fugato,
communicauit hominem à dæmonio libera-
tum de parte Hostia consecrata: cumq[ue]
post Agnus Dei esset ablutio tribuenda, ego
me ad hoc obtuli, & cum reuerentia sum
locutus: Domine, multo tempore exoptavi
ut possem de abditis & profundis in Li-
bris beati Dionysij occultatis de vestra
pietatis gratia edoceri. Qui mihi benevolè
respondebat, dicens: Post Missam ad do-
mum Aaron Sacerdotis mecum venies
ultra aquam. Post Missam verò Aposto-
lum sum secutus, & cùm ventum esset ad
aquam, Apostolus leniter transibat; ego au-
tem cùm aquam tangerem pedibus meis,
excreuit subito in immensum, ut mi-
hi transitus non pateret; Apostolus verò
transiens, domum Sacerdotis, quam mihi
indicauerat, est ingressus; & ego sollicitus
de sequela, subito à somno sum excitatus.
Ego autem mecum cogitans, meipsum in-
terpretem somnij feci & visionis: quia
primum Capitulum per me expositum, egit
de electione dæmonis ab homine per Bapti-
fma; & baptizato homine, participatio Sa-
cramen-*

cramenti datur. Ad domum Aaron vocatio, qui chrismate vngebatur, sequens Capitulum, quod de Chrismate quo Pontifices consecrantur, inuitabat. Verum aquæ profunditas excrescentis me retraxerat à scribendo, cuius mihi transitum beatus Apostolus facilem ostendebat diuinæ gratiæ innitenti. Accinctus sum ergo in me ad scribendum, & Dei adiutorio consummavi, ubi de infirmitate propria desperavi. hæc in Alberti Legenda. Ego autem quemdam codicem vidi, ubi omnes Libri beati Dionysij cum expositionibus venerabilis Alberti continebantur, ubi etiam aliqua erant de vita Alberti, & iam dicta visio; cui visioni ita præmittebatur: *Noui Fratrem vita & scientia clarum, qui se dixit vidisse Libros Domini Alberti super Dionysium, ubi inuenit de manu eiusdem Alberti notam istam:* *Tutis auribus loquor, &c. ex quibus constat veritas visionis prefatæ. Hinc etiam præ ceteris Albertus laudandus est, quod tamquam diuino munere datus, Libros beati Dionysij, qui Diuinus Doctor appellatur, exposuit primus inter Doctores modernos, cum etiam inter antiquos pænè nullus eorumdem*

I 5 Libro-

Librorum expositor ob difficultatem
reperiatur. Inde & beatus Hieronymus,
ut creditur, inter Ecclesiasticos Scri-
ptores excellentissimum Areopagitam
non posuit; quoniam eius Libros sic
eminentes ad communem notitiam de-
putandos non putauit. nec mirum, cum
ipsem diuinus Dionysius Catholicos
obtestatione adstrinxit, ne imperitæ
multitudini, sed solis doctis sua scri-
pta, quasi multorum capacitatem exce-
dentia reuelarent, ut patet in principio
Ecclesiasticæ hierarchiæ.

CAPUT XXVI.

*Quod Albertus efficitur Prouincia-
lis Teutoniæ, & quid gessit in illo
officio.*

SED dum venerabilis Albertus tam-
quam stella in firmamento glorio-
sis radiaret exemplis, ad illuminan-
dumque ceteros potens esset scientia
qua eminenter effulsit; secundum Or-
dinis ritum ad Prouincialatus officium
per Teutoniæ prouinciam in Capitu-
lo Prouineiali Wormatiæ anno Do-
mini